

De derde de mantel met smaragden omzet.

Zij bekleedden Hassein met de teekenen zijner waardigheid. Toen sloeg de sultan nogmaals tegen de bel en een vierde neger trad binnen. Hij droeg een gouden kooi achter welks tralie's het hoofd van den vorige admiraal grijsde. Daarop wenkte de sultan minzaam afscheid. „Overmorgen voor zonsondergang de eerste vlootrevue. Vanavond vóór het gebed verwacht ik Arabellah.”

X

Meer dood dan levend kwam Hassein thuis en wierp zich aan de borst van Fathma, zijn vrouwde. Haar verhaalde hij alles. Toen hij verhaalde dat Arabellah favorite van den vorst zou worden, lachte deze vol trots en weende Fathma van woede. Toen hij van 't gekooide hoofd sprak, weende Arabellah van angst en lachte Fathma en maakte welsprekende gebaren langs haar hals.

Hassein bracht een kommervollen nacht door en kon in geen omarming troost zoeken, eindelijk, overwegend dat de nieuwe waardigheid hem wel geen salaris zou opbrengen maar toch ook geen geld kon kosten, terwijl de uniform minstens 4000 sequinen waard was, vond hij rust. Na een paar uur werd hij gillend wakker en greep naar zijn hals.

XI

De admiraalsvlag woei van de „Persepolis,” een afgedankte Grieksche monitor. De vloot bestond uit de „Ecbatana,” een dito torpedoboot, de Ninivé en de „Susa,” twee tartanen, elk met een paar draaibassen gewapend.

Op de kade was een tribune opgeslagen, daar troonde de sultan met zijn hof. Links zat Ibn Zaad, die grijsde en nu en dan Omar iets trachtte toe te spreken. Maar Omar neeg voortdurend naar rechts waar Arabellah zat en trachtte haar iets in te fluisteren, maar zij zat, schoon ongesluierd, bleek met strakke trekken en verroerde zich niet. Ook de hofhouding zat doodstil.

Met lange en ongelijke tusschenpoozen vielen 12 saluutschoten en raakte de vloot in beweging, de raderen van de „Persepolis” ook, maar het schip zelf kwam geen voetbreed vooruit. Hassein liep bleek en radeloos de brug op en neer. De sultan glimlachte, de hofhouding mompelde, het volk riep: „vooruit, valt aan!” Arabella wuifde met haar sluier.

Hassein wist, dat zijn voorganger het schip niet van zijn plaats had kunnen krijgen en tot straf zijn hoofd verloren had. De Persepolis was door wier en algen vastgegroeid aan de ligplaats, die hij sinds maanden